

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukošinska br. 6, Split

8. P-128/2019-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. u stečaju, OIB: 88754036728, sa sjedištem u Splitu, Kila 37, koga zastupa punomoćnica Anita Juretić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Ivančević i partneri iz Splita, 114. brigade 10, protiv tuženika ADDL MEGILA d.o.o., OIB:66536340192, sa sjedištem u Zagrebu, Đorđićeva 11, koga zastupaju stečajni vjerovnici osporavatelji Josepha Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK, a ove osporavatelje zastupa punomoćnica Tina Poropat, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika 20.studenog 2019., objavljene 17.siječnja 2020.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja Ivanišević gradnja d.o.o. Split, Kila 37, prema tuženiku KOUDELA d.o.o. u stečaju, Hrvatskih iseljenika 20, u iznosu od 1.010.238,95 kuna, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka."

II Dužan je tužitelj, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tuženiku na ime troškova postupka iznos od 107.750,00 kn, dok se tuženik odbija za više traženi iznos od 41.750,00 kn.

Obrazloženje

Ovaj postupak tužitelj je pokrenuo prijedlogom za ovrhu temeljem vjerodostojne isprave.

Nakon što je tuženik pravovremeno uložio prigovor, rješenje o ovrsi donijeto od strane javnog bilježnika Mirjane Popovac, sa sjedištem javnobilježničkog ureda u Splitu, posl. br. Ovr-17460/08 od 10. prosinca 2008. stavljeno je izvan snage i postupak je nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

Pravovremenim prigovorom tuženik je naveo da osporava postojanje tražbine tužitelja u utuženom iznosu, budući da uz rješenje o ovrsi nije dostavljen nikakav pravni osnov temeljem kojeg bi tužitelj potraživao utuženi iznos. Stoga tuženik pridržava pravo detaljnijeg očitovanja po zaprimanju relevantne dokumentacije.

Opreza radi tuženik je istakao kako je nesporno da je među strankama postojao dugogodišnji poslovni odnos, ali su sva potraživanja od strane tuženika uredno podmirena.

Pred ovim sudom zaprimljen je 4. lipnja 2012. podnesak tužitelja kojim je navedeno da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda pod posl. brojem St-9/10 od 17. svibnja 2010. Stečajni upravitelj da je priznao tužiteljevo potraživanje u iznosu od 1.401.868,71 kn, ali su ga osporili stečajni vjerovnici Joseph Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK i to u iznosu od 1.010.238,95 kn. Stoga je tužitelj pokrenuo parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, odnosno nastavio postupak. Tužitelj je tužbeni zahtjev uredio na način da traži utvrđenje osnovanim tražbine u iznosu od 1.010.238,95 kn, kao tražbine drugo višeg isplatnog reda.

Presudom ovog suda pod poslovnim brojem P-301/2015 od 16. lipnja 2016. sud je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja. Odlučujući o žalbi tuženika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je svojim rješenjem pod poslovnim brojem Pž-1962/2017 od 12. ožujka 2019. ukinuo prvostupanjsku presudu broj P-301/2015 od 16. lipnja 2016. i predmet vratio ovom na ponovni postupak.

U ponovljenom dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, te pročitao iskaz svjedoka Marka Jurića.

Tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 4. lipnja 2012. nije osnovan.

Tužitelj je uz prijedlog za ovrhu dostavio izvod iz poslovnih knjiga uvidom u koji proizlazi da ima tražbinu prema tuženiku u iznosu od 1.119.012,59 kn.

Nakon što je otvoren stečajni postupak nad tuženikom rješenjem ovog suda St-9/10 od 17. svibnja 2010. tužitelj je prijavio potraživanje u stečaju. Rješenjem ovog suda St-9/10 od 20. rujna 2010. osporena je tražbina tužitelja u drugom višem isplatnom redu za iznos od 1.010.238,95 kn i to od strane vjerovnika Joseph Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK i to u naprijed navedenom iznosu za koji osporavatelji navode da se odnosi na petu privremenu situaciju koja nije ovjerena (tužitelj nije dostavio prijavu tražbine).

Stoga je tužitelj u ovom postupku trebao dokazati da je osporena tražbina osnovana.

Iz isprava priložnih spisu proizlazi da su parnične stranke dana 21. veljače 2008. zaključile Ugovor broj 01/08, predmet kojeg je izvođenje betonskih, armirano-betonskih, zidarskih i krovopokrivačkih radova na gradilištu stambeno-poslovne zgrade- Pansion I kategorije Mimice, k.č. zem. 6065, K.O. Rogoznica u Mimicama. Ugovorena cijena iznosi

381.714,00 EUR, a obračun i način plaćanja je dogovoren po sistemu građevinske knjige. Ugovor je zaključen između tužitelja, kao izvoditelja i tuženika, kao naručitelja radova.

Spisu također prileže privremene situacije i to: privremena situacija broj 1, privremena situacija broj 2, privremena situacija broj 3, privremena situacija broj 5, i okončana situacija broj 6. Uvidom u privremene situacije i okončanu situaciju broj 6 (list spisa 116-146) utvrđeno je sa su sve situacije potpisane od naručitelja, izvoditelja i nadzornog inženjera, izuzev prve privremene situacije koja nije potpisana od strane naručitelja.

Tuženik je u svom podnesku koji je pred ovim sudom zaprimljen dana 6. ožujka 2015. naveo da je došao do saznanja da je dio ugovorenih radova i usluga, bez znanja i pristanka tuženika, bio korišten za izgradnju privatne kuće g. Voje Vujevića. Do ovoga saznanja je došao g. Joseph Isac Strenlight, a koji je također došao do saznanja da privremene situacije nisu potpisane od ovlaštenih osoba tuženika, izuzev druge i treće situacije. Izvedba radova da je obustavljena, radi čega stranke nikada nisu napravile okončani obračun.

Na okolnost izvođenja radova na objektu u Mimicama saslušan je svjedok Marko Jurić iz Solina na ročištu održanom pred ovim sudom dana 30. ožujka 2016. godine.

Iz iskaza svjedoka Marka Jurića, kojeg sud prihvaća kao objektivnog i vjerodostojnog, proizlazi da svjedok poznaje obje parnične stranke, kako tužitelja tako i tuženika, te da je u posnom kontaktu sa jednim od suvlasnika tuženika gosp. Strenlight. Nadalje iz iskaza svjedoka proizlazi da je tvrtka Ivanišević Gradnja d.o.o. bila glavni izvođač objekta u Mimicama. Radi se o poslovno- stambenom objektu, čiji je investitor bila Koudela d.o.o.. Nije mu poznato da li je između Koudele d.o.o. i Ivanišević Gradnje d.o.o. zaključen ugovor, a ako je njegovi mu detalji nisu poznati. Poznato mu je da je tvrtka Ivanišević Gradnja d.o.o. izvodila betonske radove, a zna da su ti radovi dijelom izvedeni, ali se ne može usuditi reći da su izvedeni u cijelosti. Nadzorni ing. je bio Dalibor Bartulović. Svjedok je taj objekt kao manager preuzeo u fazi njegove nedovršenosti. Betonski radovi su bili izvedeni, ali ne u cijelosti, odnosno svjedok je pojašnjenja radi naveo da nisu bili gotovi niti grubi građevinski radovi. Prije dvije godine objekt je kupljen na dražbi u ovršnom postupku, a kupljen je od strane tvrtke ADDL Mimice d.o.o.. Objekt je završen u zadnje dvije godine. Nadalje izjavljuje da nije bio prisutan izvođenju grubih radova, niti zna kad su radovi na objektu u Mimicama započeti. Kada je rekao da je objekt preuzeo kao manager, svjedok je pri tom sam mislio na to da je on manager društva ADDL Mimice d.o.o., a koje društvo je kupilo objekt na dražbi. Za Koudelu d.o.o. svjedok nikada nije radio, a investitora je upoznao kada je započeo stečajni postupak. Tvrtka ADDL Mimice d.o.o. je kupila, i kao investitor završila objekt u Mimicama. Odgovarajući na upite svjedok je naveo da je iz razgovora sa radnicima tužitelja saznao da oni istodobno, sa objektom u Mimicama rade i na privatnoj kući Voje Vujevića. Iz ovog razloga nadzorni inženjer nije provjeravao točnost privremenih situacija.

Na tužitelju je teret dokaza koliko je radova odnosno kolika je količina radova izvedena na objektu u Mimicama, a koji dio radova se odnosi na privatni objekt Voje Vujevića. Naime, nitko nije osporio navode da su se paralelno odvijali radovi na apartmanima u Mimicama i na privatnom objektu Voje Vujevića. Stoga, je jedino vještačenjem po vještaku građevinske struke moguće utvrditi koliko je radova tužitelj izveo za tuženika, pri čemu se ne računaju radovi vršeni na privatnom objektu Voje Vujevića. Međutim, da bi sud proveo vještačenje po vještaku građevinske struke, to je bilo potrebno pribaviti od strane tužitelja dokumentaciju koja obuhvaća građevinske knjige, građevinski dnevnik. Do kraja ovog postupka tužitelj nije dostavio dokumentaciju koja bi bila podloga izradi vještva. Naime, s

obzirom da je, a nakon saznanje g. Joseph Isac Strenlight da se paralelno sa odvijanjem radova na apartmanima u Mimicama izvođe radovi na privatnom objektu Voje Vujevića, izvedba radova je obustavljena i nakon toga završena od strane novog investitora, pa stoga bez isprava zatraženih od strane tužitelja nije moguće takav dokaz izvesti.

Do kraja ovog postupka tužitelj nije dokazao da je izvršio radove za objekt apartmana Mimice u količini navedenoj u privremenim situacijama. Nadalje, iz provedenog postupka proizlazi da nije sačinjen okončani obračun na temelju izvršene primopredaje radova. Tužitelj također nije dokazao, a s obzirom na navode o paralelnom izvođenju radova na ugovorenim objektu u Mimicama i na privatnoj kući Voje Vujevića, koliko je radova izvedeno na objektu u Mimicama, a ovo posebno iz razloga što je tvrtka ADDL Mimice d.o.o., a nakon što je predmetni objekt kupila na dražbi, istog dovršila kao investitor.

Budući da tužitelj nije dokazao osnovanost osporene tražbine, to je sukladno odredbi članka 219 Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13 – dalje ZPP) tužbeni zahtjev valjalo odbiti i odlučiti kao u izreci pod I. presude.

Odluka o trošku temelji se na čl. 154 st. 1 ZPP-a. Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 148/09.) Tuženiku je priznat trošak sastava prigovora protiv rješenja o ovrsi (Tbr. 11 točka 1) u iznosu od 11.200,00 kn, trošak sastava žalbe od 6. listopada 2009. (Tbr. 10 točka 1) u iznosu od 14.000,00 kn, dok mu je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14.) priznat trošak sastava podneska od 6. ožujka 2015. (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 7. rujna 2015. (Tbr. 9 točka 5) u iznosu od 500,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 9. studenog 2015. (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 28. siječnja 2016. (Tbr. 9 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 30. prosinca 2015. (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak zastupanja na ročište od 30. ožujka 2016. (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak sastava podneska od 26. veljače 2016. (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak sastava odgovora na žalbu 15.srpnja 2016., (Tbr. 10 točka 4) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak sastava podneska od 29. rujna 2016. (Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 16. prosinca 2016., Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 13. veljače 2017., (Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 19. listopada 2018., Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 4. srpnja 2019., Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 23. kolovoza 2019., Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 9. lipnja 2019. (Tbr. 9 točka 5) u iznosu od 500,00 kn, zastupanja na ročištu od 4. srpnja 2019., (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, zastupanja na ročištu od 20. studenog 2019. (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak zastupanja na ročištu za objavu odluke (Tbr. 9 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, što sveukupno iznosi 111.000,00 kn. Tuženiku je priznat trošak PDV-a do 1. ožujka 2012., po stopi od 23% u iznosu od 5.796,00 kn, dok mu je troška PDV-a od 1. ožujka 2012., priznat po stopi od 25 % u iznosu od 21.450,00 kn. Tuženiku je priznat trošak pristojbe prigovora u iznosu od 5.000,00 kn, odnosno ukupno 143.246,00 kn. Tuženik je odbije za više traženi iznos od 10.629,25 kn. Tuženiku nije dosuđen trošak sastava podneska od 23. kolovoza 2016., jer isti ne prileži spisu, te mu je trošak pristupa na ročište od 5. lipnja 2019., dosuđen u maksimalnom iznosu od 500,00 kn po Tbr. 9. toč. 5., radi čega je razmjeno umanjen PDV. Tuženiku nije dosuđen trošak pristojbe odgovora na žalbu i trošak pristojbe presude, jer isti od njega nisu ni zatraženi. Stoga je u odnosu na trošak riješeno kao u točki II. izreke presude.

U Splitu, 17.siječnja 2020.

S U D A C

MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **17893-0ed47**

Kontrolni broj: **0c562-88b82-e1685**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.